

РЕШЕНИЕ

№ 3361

гр. София, 21.05.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 03.05.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **13636** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК вр. чл. 10, ал. 5 и 6 от Закона за семейните помощи за деца /ЗСПД/.
Образувано е по жалба на Д. В. Д. ЕГН [ЕГН] чрез адв. С. А., със съдебен адрес –гр.С., [улица], до вх.Б, партер, срещу Заповед №ЗСПД/Д-С-СК/4826/15.11.2017г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ –С., с която на основание чл.8в ал.1 и ал.5 от Закона за семейните помощи за деца и чл.16а ал.5 от Правилника за прилагане на Закона за семейните помощи за деца е отказано на жалбоподателя еднократна помощ за отглеждане на дете от майка студентка, учаща в редовна форма на обучение.

В жалбата са въведени оплаквания, че актът е издаден в нарушение на процесуалните правила и противоречи на закона. Според подателя й анализът на разпоредбата на чл. 8в, ал.1 ЗСПД обуславя извод, че жалбоподателката е спазила нормативните изисквания за получаване на помощта. Твърди се, че молителката е имала качеството на студент, учаща в редовна форма на обучение към датата на раждане на детето и за нея е възникнало правото да получи еднократна помощ по чл.8в от ЗСПД. Сочи се, че в оспорената заповед не са посочени фактически основания за издаването ѝ, липсват мотиви. Неправилно е тълкувана разпоредбата на чл.8в ал.1 т.2 от ЗСПД

Искането до съда, аргументирано подробно в жалбата, е за отмяна на акта и за постановяване на решение по същество, с което да се разреши на жалбоподателката да получи еднократна помощ за дете, като учаща в редовна форма на обучение. В съдебно заседание жалбоподателката се представява от адв. М. М., която поддържа

жалбата, претендира разноски в производството по представен списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът – директорът на Дирекция „Социално подпомагане” – С., чрез процесуалния си представител юр. Н. М., в съдебно заседание оспорва жалбата. Не претендира разноски.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Д. В. Д. е българска гражданка, която на 05.09.2017г. е родила детето К. В. А. /удостоверение за раждане № [ЕГН]-стр.7/. Видно от уверение №Д-259/27.09.2017г., издадено от Началник УД на ГПФ в Минно –геоложки университет- Д. В. Д. е записана през 2016/2017г. в редовна форма на обучение в четвърти курс на Минно –геоложки университет, обучение за висше образование на образователно –квалификационна степен бакалавър по специалност биотехнологии. Добавено е, че към датата на раждане на детето на 05.09.2017г. е била студентка IV-ти курс, специалност биотехнологии. Същата е семестриално завършила с право да се яви на държавен изпит. Студентката не е получавала стипендия от висшето учебно заведение, считано за 12 месеца назад, за периода м.10.2016г.-м.09.2017г.

Началото на проведното се административно производство е поставено със заявление – декларация на жалбоподателката от 02.10.2017 г./лист 14-15/, съдържаща искане за отпускане на еднократна помощ за отглеждане на дете до навършване на една година на основание чл.8в от ЗСПД, като студент, учаща в редовна форма на обучение. Към молбата си е представила удостоверението за раждане на детето и уверението от Минно –геоложкия университет . В хода на проведеното административно производство е установено, че жалбоподателката не е осигурена по трудови и извънтрудови правоотношения.

На 15.10.2017г. Директора на ДСП –С. е отправил запитване изх. № 2201-67-00-1571/15.10.2017г. до Минно-Геоложки университет „Св.И. Р.“, с което е помолил да бъде потвърден статута на редовен студент на жалбоподателката Д. Д. с факултетен № 131607. В отговор на запитването, с писмо изх. № ГПФ-709/12.10.2017г. Д. на ГПФ –доц. Д-р Е.З. –Д. е посочила, че жалбоподателката е завършила семестриално четиригодишния курс на обучение специалност „Биотехнология“. На редовната сесия за полагане на държавен изпит, проведен на 29.06.2017г. и на Поправителна сесия на 18.09.2017г. Д. Д. не се е явила. Със Заповед № Р-905/02.10.2017г. същата се отписва от Минно-геоложки университет „Св. И. Р.“ с право да се яви на държавен изпит.

Със Заповед № 3./Д-С-СК/4826/18.10.2017г. на Директора на ДСП – С. на основание чл.8в ал.1 и ал.5 от Закона за семейните помощи и чл.16а ал.5 от Правилника за прилагане на Закона за семейните помощи е отказано на Д. В. Д. еднократна помощ за отглеждане на дете от майка студентка, учаща в редовна форма на обучение, по отношение на дъщеря й К. В. А.. Посочено е, че на основание чл.8в ал.3 от ЗСПД, майката не е със статут на студент в редовна форма на обучение.

На 13.11.2017г. е подадена жалба от Д. Д. до Директора на ДСП –С., с която е поискано цитираната заповед да бъде преразгледана, тъй като е посочено, че към датата на раждане на детето жалбоподателката е била студент редовна форма на обучение.

Със Заповед № 3./Д-С-СК/4826/15.11.2017г. на Директора на ДСП – С., на основание чл.8в ал.1 и ал.5 от Закона за семейните помощи и чл.16а ал.5 от

Правилника за прилагане на Закона за семейните помощи и на основание чл.91 ал.1 от АПК е отказал на Д. В. Д. еднократна помощ за отглеждане на дете от майка студентка, учаща в редовна форма на обучение, по отношение на дъщеря ѝ К. В. А.. На основание чл.8в ал.1, т.2 от ЗСПД майката не е със статут на студент редовна форма на обучение.

В хода на съдебното производство пред настоящата съдебна инстанция са представени и приети като писмени доказателства заверено копие от студентска книжка на жалбоподателката, удостоверение за постоянен и настоящ адрес на Д. В. Д. и на дъщеря ѝ К. В. А., видно от които постоянният и настоящият адрес е един и същи и се намира на територията на Столична община, район С., както и справка от НОИ, че към 30.05.2018г. жалбоподателката не е осигурено лице и за нея няма данни за изплащане на парични обезщетения за бременност и раждане и отглеждане на малко дете, съгласно разпоредбите на КСО.

Заповедта е връчена с писмо с обратна разписка на 22.11.2017год-лист 27 от делото, като жалбата до съда е подадена на 06.12.2017г. чрез административния орган, издал оспорения акт /известие за доставяне № ИД PS 1000 03GASN Q – лист 33 от делото/, т.е. в законоустановения срок, поради което е и допустима.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – съгласно чл.16а ал.5 от ППЗСПД, Помощта по чл.8в от Закона за семейните помощи за деца са отпуска/отказва със Заповед, съгласно приложение №10 на директора на дирекция „Социално подпомагане“ или на упълномощено от него длъжностно лице. Заповед № 3./Д-С-СК/4826/15.11.2017г. е издадена именно от Директора на ДСП „С.“.

Същата е в писмена форма и съдържа реквизитите на приложение №10 на ППЗСПД, съдържа фактически и правни основания за издаването ѝ. Видно от съдържанието на процесната заповед, в нея са посочени както правните / чл.8в ал.1 и ал.5 от Закона за семейните помощи и чл.16а ал.5 от Правилника за прилагане на Закона за семейните помощи и чл.8в ал.1, т.2 от ЗСПД /, така и фактическите основания за нейното издаване, а именно жалбоподателката не е със статут на студент редовна форма на обучение. Изложените мотиви, макар и лаконични, са достатъчни да обезпечат упражняването на съдебния контрол върху административния акт, а от друга страна позволяват на адресата му да разбере конкретните съображения за волята на административния орган и да защити адекватно правата и законните си интереси. В този смисъл, твърденията на жалбоподателката, че липсват мотиви в оспорения акт са неоснователни.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В оспорения акт е посочен текста на чл.91 ал.1 от АПК, тъй като същият е издаден след преразглеждане по молба на жалбоподателката като в акта е коригирано правното основание за отказ за получаване на еднократната помощ за отглеждане на дете.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона.

Съгласно чл.8в ал.1 от ЗСПД /редакция Нов - ДВ, бр. 110 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г., изм. - ДВ, бр. 23 от 2009 г., в сила от 01.01.2009 г.) (1) (И.. - ДВ, бр. 57 от 2015 г., в сила от 28.07.2015 г.) Майка (осиновителка) студентка има право на еднократна помощ за отглеждане на дете независимо от доходите на семейството, при условие че:

1. детето живее постоянно в страната и не е настанено за отглеждане извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето;
2. майката (осиновителката) живее постоянно в страната и е студентка в редовна форма на обучение във висше училище, получило акредитация и създадено при условията и по реда на Закона за висшето образование;
3. майката (осиновителката) е записана като студентка в редовна форма на обучение към датата на раждане на детето;
4. майката (осиновителката) не е осигурена и не получава обезщетение за бременност, раждане и отглеждане на дете по реда на Кодекса за социално осигуряване.

С разпоредбата на чл. 8в, ал. 1 ЗСПД е предоставено право на еднократна помощ на майка-студентка, при положение, че същата отговаря на предвидените в тази норма изисквания. За възникването на признато от закон субективно право, каквото е това по чл. 8в, ал. 1 ЗСПД, следва да са изпълнени предвидените в съответната правна норма материалноправни предпоставки. Към момента на раждане на детето К. В. А., от всички събрани доказателства по делото, съдът намира, че безспорно се установява, че тези предпоставки са били налице, включително и факта, че жалбоподателката е била студентка в редовна форма на обучение.

Редът за упражняване на правото по чл.8в ал.1 от ЗСПД е регламентиран в чл.16а ал.2 и ал.3 от ППЗСПД чрез подаване на заявление-декларация по образец, утвърден от министъра на труда и социалната политика, към която следва да бъдат приложени, съответните документи посочени в ал.3, единият от които е този посочен в т.2. уверение от висшето училище за лицата по чл. 8в, ал. 1 и 4 от Закона за семейни помощи за деца, че са записани като редовни студенти към датата на раждане на детето.

Основният спорен въпрос по делото е следва ли Д. В. Д. да получи еднократна помощ по чл.8в ал.1 от ЗСПД и чл.16а ал.2 от ППЗСПД и следва ли визираните предпоставки да са налице и към момента на упражняване на правото на жалбоподателката, а именно към момента на подаване на заявление – декларация от 02.10.2017г. Визираните разпоредби изискват, като едно от условията за получаване на цитираната помощ, майката да е студентка, учаща в редовна форма на обучение – чл.8в ал.1, т.2 от ЗСПД.

Правилно административният орган е приел, че това условие не е налице към момента на упражняване на правото на жалбоподателката с подаване на заявление –декларация с оглед събраните доказателства, преценени в тяхната съвкупност. По административната преписка, кандидатстващата за еднократната помощ за отглеждане на дете е представила уверение №Д-259/27,09,2017год, издадено от Началник УД на ГПФ в Минно –геоложки университет- Д. В. Д. е записана през 2016/2017г. в редовна форма на обучение в четвърти курс на Минно –геоложки университет, обучение за висше образование на образователно –квалификационна степен бакалавър по специалност биотехнологии. Добавено е, че към датата на раждане на детето на 05.09.2017г. е била студентка IV-ти курс, специалност биотехнологии. Същата е семестриално завършила с право да се яви на държавен изпит. Студентката не е получавала стипендия от висшето учебно заведение, считано за 12 месеца назад, за периода м.10.2016г.-м.09.2017г.

Безспорно е установен факта, че към датата на раждане на детето жалбоподателката е със статут на студент в редовна форма на обучение, така както се твърди и в жалбата. Към момента на подаване на заявлението –декларация 02.10.2017г., жалбоподателката Д. Д. не е била студентка, учаща в редовна форма на обучение. До този извод, съдът достига въз основа на приложеното и прието като писмено доказателство писмо изх. № ГПФ-709/12.10.2017г. на Д. на ГПФ –доц. Д-р Е.З. –Д. / лист 21 от делото/ , в което е отразено, че жалбоподателката е завършила семестриално четиригодишния курс на обучение специалност „Биотехнология“. На редовната сесия за полагане на държавен изпит, проведен на 29.06.2017г. и на Поправителна сесия на 18.09.2017г. Д. Д. не се е явила. Със Заповед № Р-905/02.10.2017г. същата се отписва от Минно-геоложки университет „Св. И. Р.“ с право да се яви на държавен изпит.

Съгласно чл.66 ал.2 и чл.67 от Закона за висшето образование, студент е този, който се обучава за придобиване на образователни степени „бакалавър“ и „Магистър“, а статутът на студент се придобива при записване във висше училище и се загубва при отписване, както и за срока на отстраняване от висшето училище по чл.74 ал.2. В чл.74 ал.1 от ЗВО са регламентирани случаите при които студент се отписва и това са: успешно завършване курса на обучение, напускане или преместване.

Следователно към момента на подаване на заявлението –декларация Д. В. Д. не притежава статут на студент в редовна форма на обучение, тъй като към тази дата същата е отписана от висшето учебно заведение, независимо от цитираното в писмото право да се яви на държавен изпит.

Според настоящия съдебен състав една от кумулативно предвидените материално-правни предпоставки, посочени в чл.8в ал.1 т.2 от ЗСПД е наличие на статут на студент редовна форма на обучение към момента на подаване на заявлението – декларация, т.е. към момента на упражняване на правото за получаване на еднократна помощ за отглеждане на дете. Този извод се извежда и от разпоредбата на чл.8в ал.5 от ЗСПД, според която помощта по ал. 1 се изплаща на два пъти, като 50 на сто от нейния размер се изплаща след влизане в сила на заповедта за отпускането ѝ, а остатъкът се изплаща след представяне на уверение/удостоверение за записан следващ семестър или за завършено висше образование, но не по-късно от навършване на една година от детето.

Целта на чл. 8в, ал. 5 от ЗСПД е да се подпомогнат финансово студентките майки и осиновителки, които отглеждат дете под едногодишна възраст и не могат да работят, защото в същото време учат в редовна форма на обучение във висше учебно заведение, като очевидната идея на законодателя е да не се прекъсва учебния процес. В този смисъл е и съдебната практика /Решение № 13115/04.12.2015г. на ВАС по адм.дело № 5162/2015г. на VI отделение, Решение № 5503/03.05.2017г. на ВАС по адм.дело № 5402/2016г. на VI отделение, Решение № 247/11.01.2016г. на ВАС по адм.дело № 5164/2015г. на VI отделение /

С оглед на изложеното и даденото тълкуване в константната съдебна практика на ВАС на разпоредбата на чл.8в ал.1 ЗСПД, според настоящия съдебен състав, оспореният административен акт, е законосъобразен, като издаден от компетентен орган, при спазване на установената в закона форма, при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при спазване на материалноправните разпоредби и целта на ЗСПД и ППЗСПД.

При този изход на спора, искането за разноси от страна на процесуалния представител на жалбоподателя е неоснователно, разноси се дължат на ответника, но

такива не са заявени, поради което съдът не следва да се произнася.
Водим от изложеното и на основание чл.172 ал.2 вр. ал.1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. В. Д. ЕГН [ЕГН] чрез адв. С. А., със съдебен адрес –гр.С., [улица], до вх.Б, партер, срещу Заповед №ЗСПД/Д-С-СК/4826/15.11.2017г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ –С., с която на основание чл.8в ал.1 и ал.5 от Закона за семейните помощи за деца и чл.16а ал.5 от Правилника за прилагане на Закона за семейните помощи за деца е отказано на жалбоподателя еднократна помощ за отглеждане на дете от майка студентка, учаща в редовна форма на обучение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: